

РЕШЕНИЕ

№ 6035

гр. София, 22.10.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 04.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4682** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 112, ал. 1, т.4 от Закона за здравето.

Производството по делото е образувано по подадена от Р. С. К., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] жалба срещу експертно решение на НЕЛК № 219/040/06.03.2018 г. на специализиран състав по хирургични болести, с което отменено експертно решение на ТЕЛК № 3100/19.10.2017 г., като е намален срока на определения процент трайно намалена работоспособност от три на една година и е потвърдено същото решение относно определения процент трайно намалена работоспособност.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочва, че оспореното решение е издадено за период от една година, считано от 19.10.2017 г., въпреки че обжалваното решение на ТЕЛК е от 01.06.2017 г. Т.е., в този период от 01.06.2017 г. до 19.10.2017 г. е спряна пенсията на жалбоподателката, тъй като няма валидно решение, въпреки че е онкоболна. Освен това посочва, че в решението е изписано грешно, че състоянието ѝ до експертното решение е 72% ТНР, което не е вярно, тъй като в решението на ТЕЛК е посочено 78% ТНР. Счита, че неправилно е определен периода на ТНР на една година, като прави сравнение с други онкоболни, на които периода е най-малко две години. Освен това оспорва и намаления процент ТНР, като счита също, че неправилно е определен, като за периода от 2014 г. до настоящия момент процента ѝ е намален от 86% на 68% ТНР. Моли за отмяна на решението в обжалваните му части, като бъде възстановен процента на инвалидност, който според нея е над 71%, както и срокът на действие на

решението да е считано от 01.06.2017 г. и срокът на действието му да е три години. В съдебно заседание се явява лично и моли за уважаване на жалбата. Моли да бъде увеличен процента на неработоспособност, както и периода, за който е даден процента и моли да бъде отчетен факта, че за периода от 01.06.2017 г. до 19.10.2017 г., не е получавала пенсия, тъй като решението на ТЕЛК е от 19.10.201 г. Ответната НЕЛК, представлявана от д-р К. Р., чрез процесуалния си представител юк А., е депозирала административната преписка относно оспорената заповед. В съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Заинтересованото лице ТП на НОИ, [населено място], не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 2433/134/23.07.2014 г. на ТЕЛК при С., на жалбоподателката е определен 82% трайно намалена работоспособност за срок от две години, поради наличие на злокачествено новообразование на лезия – карцином на лявата млечна жлеза, захарен диабет II тип и хипотиреоидизъм – компенсирани.

Това решение, след оспорване от страна на жалбоподателката, е отменено с решение № 0567/140/11.09.2014 г. на НЕЛК – състав по хирургични болести, като е увеличен процента на работоспособност от 82% на 86%. В останалата част решението е потвърдено.

След изтичане на срока на свидетелстването, с решение № 1778/105/10.06.2016 г. на ТЕЛК при С., е намали процента на неработоспособност от 86% на 78% и за срок от една година.

С решение № 1791/098/01.06.2017 г., жалбоподателката е преосвидетелствана и е намален процента трайно намалена работоспособност от 78% на 68% за срок от три години.

С решение № 0806/132/13.09.2017 г. на НЕЛК-специализиран състав по хирургични болести, е отменено решение № 1791/098/01.06.2017 г., а преписката е върната на ТЕЛК за ново произнасяне. Мотивите на решението за свързани с решение № 12773/24.11.2016 г. на ВАС, в частта му за отмяна на методиката за прилагане на отправните точки – Приложение № 2, към чл. 63, ал.3 НМЕ.

Във връзка с това отменителното решение, ТЕЛК към [фирма], е издал решение № 3100/164/19.10.2017 г., с което на жалбоподателката К. са дадени 68% трайно намалена работоспособност, за срок от три години. Посочено е състоянието до експертизата, а именно 78% трайно намалена работоспособност. Водещата диагноза е злокачествено новообразование на лезия – карцином на лявата млечна жлеза. Другите съпътстващи заболявания са захарен диабет II тип и хипотиреоидизъм – компенсирани, смесено тревожно-депресивно разстройство.

Р. С. К. е оспорила това решение на ТЕЛК. НЕЛК-специализиран състав по хирургични болести, с решение № 0219/040/06.03.2018 г., е отменил решението на ТЕЛК в срока по определения процент трайно намалена работоспособност, като е даден нов срок, а именно от една година. В останалата част решението е потвърдено, като е запазен процента трайно намалена работоспособност от 68%. В решението е

посочено състоянието до експертизата, а именно 72% трайно намалена работоспособност. Отражено е, че решението е взето след преглед на лицето. В мотивната част на решението е посочено, че по отношение на основното заболяване - карцином на лявата млечна жлеза, е даден 60% намалена работоспособност. Отражена хипертонията, от която страда жалбоподателката, като за нея са определени 20% трайно намалена работоспособност. За наличието на захарен диабет II тип са определени 10% трайно намалена работоспособност, а за ортопедичните болести са определени 10% трайно намалена работоспособност. По отношение на намаляването на срока на трайно намалена работоспособност, не са изложени мотиви от страна на органа.

Решението на НЕЛК е връчено на жалбоподателката на 19.04.2018 г.

Жалбоподателката е представила медицински документи, удостоверяващи заболяванията ѝ.

Па делото е изготвена комплексна съдебно-медицинска експертиза с вещи лица, специалисти в областите, в които жалбоподателката има заболявания. Вещото лице специалист в областта на онкологията е отразило, че определеният процент трайно намалена работоспособност относно онкологичното заболяване – 60% е правилно определен, съобразно Приложение 1, към чл. 63 от НМЕ /към 17.02.2017 г./. Посочено е, че болната е оперирана от карцином на млечната жлеза на 15.08.2013 г., отразени са проведените лечения. Към датата на извършения преглед на 16.08.2018 г., жалбоподателката е без данни за локални рецидиви.

Вещото лице специалист в областта на ендокринологията посочва, че за заболяването захарен диабет е дадена трайно намалена работоспособност в размер на 10%, който е коректно изчислен, съобразно НМЕ. Посочва, че жалбоподателката страда от захарен диабет тип II, без доказани усложнения.

Вещото лице специалист в областта на ортопедията е отразил в съдебно заседание, че трайно намалена работоспособност за ортопедичното заболяване, периартрит е 10%.

В съдебно заседание, жалбоподателката заявява, че не оспорва дадения процент трайно намалена работоспособност относно сърдечно-съдовото ѝ заболяване – 20%.

Вещите лица, в съдебно заседание посочват, че 10% е трайно намалена работоспособност е от ортопедичния статус, от артритата, другите 10% са във връзка със захарния диабет без усложнения. При основни 60%, 10% за диабет и 10% за ортопедично заболяване, като се добави към този процент и 20% за кардиологично заболяване, което е отразено в оспореното решение, крайния процент на ТНР ще бъде 68% и това се изчислява на база Наредба за медицинската експертиза приложение 2 чл.63, ал.1.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 219/040/06.03.2018 г. на специализиран състав по хирургични болести при НЕЛК, с което отменено експертно решение на ТЕЛК № 3100/19.10.2017 г., като е намален срока на определения процент трайно намалена работоспособност от три на една година и е потвърдено същото решение относно определения процент трайно намалена работоспособност 68%.

Жалбата е допустима, като подадена срещу акт, който подлежи на оспорване по

съдебен ред и от лице, легитимирано да го оспори-освидетелстваното лице, чл.112, ал.2 ЗЗ. За спазен съдът приема и преклузивият 14-дневен срок за подаването на жалба при наличието на данни по известия за доставяне за дата на съобщаване на ЕР на НЕЛК на жалбоподателя К. на 19.04.2018 г. и за подаване на жалбата на 23.04.2018 г.

Разгледана по същество, е основателна.

Разпоредбата на чл. 101, ал. 1 от ЗЗ предвижда, че за установяване на намалена работоспособност и за потвърждаване на професионална болест се извършва медицинска експертиза. Тя включва експертиза на временната неработоспособност и експертиза на трайно намалената работоспособност. Последната се извършва от ТЕЛК и от НЕЛК (чл. 103, ал. 3 ЗЗ). Чл. 109 от ЗЗ предвижда, че устройството и организацията на работа на медицинската експертиза се определят с правилника на Министерски съвет. Съгласно тази задължаваща разпоредба МС, е приел Правилник за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/2010 г./. В правилника е предвидено, че експертизата на ТНР се извършва от ТЕЛК и от НЕЛК. Чл. 18 от ПУОРОМЕРКМЕ определя структурата на НЕЛК. Специализираните лекарски състави са изчерпателно изброени в чл. 18, ал. 1 от Правилника. Правомощията на тези състави са определени в чл. 43 от ПУОРОМЕРКМЕ, като съгласно т. 1, те разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК. Основният въпрос как се определя компетентния специализиран състав е разрешен в чл. 49 от ПУОРОМЕРКМЕ, според който ЕР следва да е мотивирано и да се постанови от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. Съгласно разпоредбата на ал.2 от чл. 49 от ПУОРОМЕРКМЕ, консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му. Експертното решение не се подписва от консултиращите състави.

Предвид водещата диагноза на жалбоподателката злокачествено новообразование на млечна жлеза и предвид конкретно определените видове експертни състави, съдът приема, че оспорваното ЕР на специализиран състав по хирургични болести при НЕЛК № 219/040/06.03.2018 г. е постановено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 103, ал. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/ във връзка с чл. 3, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, функциониращ в надлежен състав, в изискуемата от закона писмена форма.

Спазена е процедурата по издаването на решението, като НЕЛК е сезиран с жалба срещу решение на ТЕЛК, подадено в предвидения за това срок от легитимирана страна. Извършен е преглед на лицето от комисията, направени са консултации с други специалисти, във връзка със съпътстващите заболявания на К. и са изложени мотиви по всяко едно от заболяванията и съответния процент трайно намалена работоспособност, който се полага съобразно НМЕ, за съответното заболяване. Действително в оспореното решение на НЕЛК е записано състоянието до освидетелстването от ТЕЛК, като е посочено, че то е 72% трайно намалена работоспособност, а съгласно решението на ТЕЛК, то е 78%. Тази неточност обаче не влияе на законосъобразността на цялото решение и дадения процент трайно намалена работоспособност с решението от НЕЛК. Тази неточност не се отразява на изводите относно правилността на решението на НЕЛК и не може да бъде основание за отмяна

на решението на НЕЛК, само на това основание. Т.е., допуснатото нарушение в никакъв случай не е съществено такова.

С оспореното решение, НЕЛК е намалила срока на трайно намалена работоспособност от три на една години, като е посочил, че това е сторено след преглед и обсъждане от специализираните състави по хирургични, сърдечно-съдови, вътрешни, нервни, очни и ортопедични болести. Съгласно разпоредбата на чл. 69, ал.1 НМЕ, в редакцията, действала към датата на решението /Обн. ДВ, бр. 51 от 27 юни 2017 г./, срокът на инвалидността е от една до три години в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване. Така разписана разпоредбата налага излагане на мотиви относно определения срок за трайно намалена работоспособност, още повече, когато се отменя вече определения от ТЕЛК такъв и същия се намалява. За съда остава неясно дали НЕЛК е приела, че е налице възможност за подобрения у жалбоподателката, с оглед намаляване на процента трайно намалена работоспособност или обратното е налице възможност за влошаване на състоянието, с оглед увеличаване на процента. При всички положения, за да може да се упражни контрол в тази част на решението, следва да се изложат мотиви от страна на комисията, за да се прецени, какво е мотивирало органа да намали срока от една на три години и дали определения срок е правилно определен.

Съдът счита, че процента трайно намалена работоспособност от 68% е правилно определен от НЕЛК и решението в тази част не следва да се отменя. От изготвената по делото СМЕ се установява, че жалбоподателката има основно заболяване карцином на млечната жлеза, от което е оперирана на 15.08.2013 г., за което е определена 60% трайно намалена работоспособност. Страда от захарен диабет тип II, за който е дадена трайно намалена работоспособност в размер на 10%, ортопедичното заболяване, периартрит, за който е дадена трайно намалена работоспособност от 10% и сърдечно-съдовото ѝ заболяване с определена трайно намалена работоспособност от 20%. Заключение на вещите лица, че 10% е трайно намалена работоспособност е от ортопедичния статус, от артритата, другите 10% са във връзка със захарния диабет без усложнения и при основни 60%, 10% за диабет и 10% за ортопедично заболяване, като се добави към този процент и 20% за кардиологично заболяване, което е отразено в оспореното решение, крайния процент на ТНР ще бъде 68% и това се изчислява на база Наредба за медицинската експертиза приложение 2 чл.63, ал.1. Т.е., вещите лица дават заключение, че процента трайно намалена работоспособност е правилно определен от НЕЛК. Освен това, при определяне на процента трайно намалена работоспособност са отчетени всички заболявания на жалбоподателката, както основното такова, така и съпътстващите. При определяне на крайния процент е съобразена методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти, представляваща приложение 2 към чл. 63, ал.1 НМЕ. Съдът приема заключението като компетентно дадено и намира, че вещите лица са отговорили компетентно на поставените въпроси относно определяне процента трайно намалена работоспособност.

Предвид на това, решението по отношение на определения процент трайно намалена работоспособност е правилно.

Възражението на жалбоподателя, че за периода от 01.06.2017 г. до 19.10.2017 г., не е получавала пенсия, тъй като в този период не е имала валидно решение на ТЕЛК, а новото валидно решение, което е частично отменено от НЕЛК е от 19.10.2017 г., съдът намира за неоснователно. Фактите, както са изложени от жалбоподателя, са коректни.

Действително, на 01.06.2017 г. е издадено решение № 1791/098/01.06.2017 г., с което жалбоподателката е преосвидетелствана и е намален процента трайно намалена работоспособност от 78% на 68% за срок от три години. Това решение обаче е отменено с решение № 0806/132/13.09.2017 г. на НЕЛК-специализиран състав по хирургични болести, а преписката е върната на ТЕЛК за ново произнасяне. Мотивите на решението за свързани с решение № 12773/24.11.2016 г. на ВАС, в частта му за отмяна на методиката за прилагане на отправните точки – Приложение № 2, към чл. 63, ал.3 НМЕ. Т.е. последното валидно решение на ТЕЛК е решение № 1778/105/10.06.2016 г. на ТЕЛК при С., което действие е за срок от една година – до 01.06.2017 г. До отмяната обаче на решение № 1791/098/01.06.2017 г. на ТЕЛК при С., на 13.09.2017 г., решението на ТЕЛК е било валидно. След отмяната и връщането за ново произнасяне, ТЕЛК е постановил решение на 19.10.2017 г. Т.е., реално периода, в който жалбоподателката не е имала валидно решение е около един месец. Не е налице възможност с решението да се определя по-ранна дата от неговото постановяване и да се определи различен период на неговото действие. В НМЕ тези случаи, при които между действието на решението на ТЕЛК и следващото преосвидетелстване е налице период от време, не са уредени. Предвид наличието на процесуално нарушение, изразяващо се в липса на мотиви относно определения срок за освидетелстване, който е намален от три на една година, и което препятства съдебния контрол в тази част, решението в тази му част, следва да бъде отменено и върнато на органа за ново разглеждане.

По разноските:

Страните не претендират разноски, поради което и не им се дължат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ експертно решение на НЕЛК № 219/040/06.03.2018 г. на специализиран състав по хирургични болести.

ИЗПРАЩА административната преписка на НЕЛК за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: